

การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรฉบับปี 2564) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

A Study on the Satisfaction of Fourth-Year Students and Instructors Toward
the Bachelor of Arts Program in Chinese (2021 Curriculum) Faculty of Humanities
and Social Sciences Udon Thani Rajabhat University

อรสุดา เวียงธงสารัตน์^{1*}, อรทัย สุตไกล², แคททริยา ขาววงศ์³ และเยาวลักษณ์ ลิ้มภูมิณรงค์⁴
Onsuda Wiangthongsarat^{1*}, Oratai Sudklai², Kaettriya Khaowong³ and Yaowalak Limphumnarong⁴
^{1*,2,3,4}อาจารย์ สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

^{1*,2,3,4}Lecturer from Chinese Language Major the Faculty of Humanities and Social Sciences
Udon Thani Rajabhat University

*Corresponding Author Email: Onsuda.wi@udru.ac.th

Received: 2 April 2026 Revised: 24 May 2026 Accepted: 30 May 2026

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจ และข้อคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรฉบับปี พ.ศ. 2564) และ 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจ และข้อคิดเห็นของอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรฉบับปี พ.ศ. 2564) เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ที่มาจากการเลือกแบบเจาะจง รวม 92 คน แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป (Jamovi) โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน ($\bar{x} = 4.42$, S.D. = 0.70) และ 2) อาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ประจำหลักสูตรมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.73) ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรฉบับปี พ.ศ. 2564) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ ทั้งจากมุมมองของนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน ทั้งนี้ ข้อค้นพบสามารถใช้เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยและสอดคล้องกับบริบททางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ, หลักสูตรภาษาจีน, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

Abstract

This research consists purposes were 1. to study the satisfaction and opinions of fourth-year students toward the Bachelor of Arts Program in Chinese (Revised Curriculum B.E. 2021) and 2. to study the satisfaction and opinions of program lecturers and instructors toward the Bachelor of Arts Program in Chinese (Revised Curriculum B.E. 2021). This study employed a survey research design. The research instrument was a questionnaire. The target groups consisted of fourth-year students, program lecturers and instructors in the Chinese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Udon Thani Rajabhat University, selected through purposive sampling. The data collected from the questionnaires were analyzed using the Jamovi statistical software package by applying descriptive statistics, including mean and standard deviation. The findings revealed that 1) the fourth-year students had a high level of satisfaction toward the curriculum, with an overall mean score in all aspects ($\bar{x} = 4.42$, S.D. = 0.70) and 2) the instructors and program lecturers had a high level of satisfaction toward the curriculum, with an overall mean score in all aspects ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.73). The results reflect that the Bachelor of Arts Program in Chinese (Curriculum B.E. 2021) Faculty of Humanities and Social Sciences, Udon Thani Rajabhat University, had an overall quality at a satisfactory level from both students' and instructors' perspectives. The findings can be used as empirical evidence to develop the curriculum to be modern and sustainably aligned with the context of higher education.

Keywords: Satisfaction, Chinese Curriculum, Udon Thani Rajabhat University

บทนำ

การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะสูง มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องปรับบทบาทการผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนอุดมศึกษา พ.ศ. 2564-2570 ซึ่งมุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพบัณฑิตและการพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับตลาดแรงงาน (กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2566) ภายใต้บริบทความร่วมมือไทย-จีนที่ขยายตัวต่อเนื่อง ส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาจีนในระดับอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญมากขึ้น โดยมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีทักษะภาษาควบคู่กับทักษะวิชาชีพเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (Zhang, X., and Li, Y, 2019)

อย่างไรก็ตาม หลักสูตรภาษาจีนในหลายสถาบันยังเผชิญข้อจำกัดด้านโครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหารายวิชาที่ไม่สอดคล้องกับบริบทการทำงานจริง โดยเฉพาะการขาดรายวิชาภาษาจีนเฉพาะทางและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทฤษฎีมากกว่าการฝึกปฏิบัติ ส่งผลให้ผู้เรียนขาดทักษะการสื่อสารเชิงวิชาชีพและความพร้อมในการทำงาน งานวิจัยของ Cuminatto, C., Baines, R., and Drugan, J. (2017) และสุภาวดี ใจกล้า (2564) พบว่า นักศึกษามีความต้องการให้หลักสูตรเพิ่มการฝึกปฏิบัติและรายวิชาที่สามารถนำไปใช้จริง เช่น การแปลและการล่าม ขณะที่ Liu, H., and Chen, X. (2021) ชี้ว่า การบูรณาการภาษาจีนกับศาสตร์ด้านธุรกิจ

และเทคโนโลยีช่วยเพิ่มสมรรถนะและความพร้อมในการทำงานของบัณฑิต นอกจากนี้ พรทิพย์ ศรีสมบัติ และคณะ (2565) และ พิชัย แก้วบุตร (2564) ระบุว่า การพัฒนาหลักสูตรตามแนวทาง (Outcome-Based Education: OBE) ควรอาศัยข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ให้ชัดเจนและตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน

ดังนั้น จากความเป็นมาและปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นในการศึกษาความพึงพอใจและข้อคิดเห็นของ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 รวมถึงอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรฉบับปี พ.ศ.2564) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี เนื่องจาก แม้ว่าผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่ยังพบ ข้อเสนอแนะสำคัญเกี่ยวกับการเพิ่มรายวิชาภาษาจีนเฉพาะทาง การพัฒนาทักษะเชิงปฏิบัติด้านการพูด การฟัง การแปลและการ ล่าม รวมถึงการเพิ่มโอกาสฝึกประสบการณ์วิชาชีพทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมต่อการทำงานจริงและสามารถ แข่งขันในตลาดแรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ผลการศึกษาก็จะเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ในการสะท้อนจุดแข็งและประเด็นที่ควร พัฒนาของหลักสูตร ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับ แนวคิดการจัดการศึกษาโดยมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ (Outcome-Based Education:OBE) และสามารถผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะ ตอบสนองต่อความต้องการของสังคมและตลาด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจ และข้อคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรฉบับปี พ.ศ.2564)
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจ และข้อคิดเห็นของอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรฉบับปี พ.ศ.2564)

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ ความก้าวหน้าและการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ให้บรรลุผลตาม เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นผลที่ได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคล ซึ่งได้มีผู้ให้ ความหมายของความพึงพอใจไว้ ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายของ ความพึงพอใจว่า พอใจ ชอบใจ รัก ซึ่งคือความรู้สึกที่ดีเมื่อได้รับสิ่ง ที่ต้องการหรือสิ่งที่ได้คาดหวังไว้ เป็นความรู้สึกทางบวกที่เกิดขึ้นเมื่อความต้องการหรือความคาดหวังได้รับการตอบสนองอย่างน่า พึงพอใจ

สมหมาย เปียถนอม (2551, น.10) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็น หรือจับต้องได้ เป็นเพียงความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนอง

อเนก สุวรรณบัณฑิต และภาสกร อุดลพัฒน์กิจ (2554, น.170) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นภาวะการณ์ แสดงออกถึงระดับความรู้สึกเชิงบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอันเป็นผลมาจากการประเมินคุณภาพและการรับรู้สิ่งนั้นๆ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร (2556, น.6) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกหรือทัศนคติในเชิงบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ หรือเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งแต่ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลจะไม่เท่ากัน แตกต่างกันหรือเท่ากันก็ได้ ขึ้นอยู่กับความคาดหวังส่วนบุคคล

คอตเลอร์และเคลเลอร์ (Kotler and Keller, 2016) ได้อธิบายว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคลที่เกิดจากการเปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังกับผลลัพธ์ที่ได้รับจริง หากผลลัพธ์สูงกว่าความคาดหวัง บุคคลจะเกิดความพึงพอใจ แต่หากผลลัพธ์ต่ำกว่าความคาดหวัง จะก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจ

ศิริโสภาคย์ บุรพาเดชะ (2528, น.156-157) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีแสวงหาความพึงพอใจไว้ว่า บุคคลจะพึงพอใจต่อการกระทำใด ๆ ที่ให้ความสุข และจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำสิ่งที่ไม่ทำให้ได้รับซึ่งความทุกข์หรือความลำบาก

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กานต์ศิวกอร์ คำวิเศษธนธรณ์ (2564) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พบว่า ภาพรวมของหลักสูตรครุศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อยู่ในระดับมาก และได้รับข้อเสนอแนะ ต่อการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรควรเน้นการเรียนรู้ภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี

พิชัย แก้วบุตร (2564) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนตามแนวทาง (Outcome-Based Education: OBE) กรณีศึกษาหลักสูตรภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี พบว่า หลักสูตรควรเป็นหลักสูตรบูรณาการศาสตร์ระหว่างภาษาจีนกับธุรกิจ โครงสร้างหลักสูตรควรเป็นลักษณะ 3+1 หลักสูตรควรพัฒนาขึ้นตามแนวทาง OBE และจัดการเรียนการสอนเชิงรุกไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 ในรายวิชาทั้งหมดของหลักสูตรรวมทั้งการจัดการศึกษาเชิงบูรณาการการเรียนรู้กับการทำงานไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50 และระดับความรู้ของบัณฑิตก่อนจบควรมีการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 4

วราภรณ์ เลิศขามป้อม (2566) ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจและเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต ปีการศึกษา 2564 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบตามรายด้านพบว่า ด้านหลักสูตรมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ชัยชนพนธ์ จันทวงศ์เดือน และคณะ (2565) ความพึงพอใจของนักศึกษาครูต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาโมดูลหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่หลากหลายภายใต้การจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยี AI เป็นฐาน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับการศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต ภาคพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่เรียนรายวิชา โมดูลหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการออกแบบเนื้อหา

หวาง เหิง และฟาง ฟาง (2561) ความพึงพอใจของนักศึกษาศาสาวิชาภาษาจีนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน: กรณีศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พบว่า นักศึกษา มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียน

การสอน ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านอาจารย์ผู้สอนและการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย สาขาวิชาภาษาจีน อาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ประจำหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรฉบับปี พ.ศ. 2564) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุตรดิตถ์ ทั้งหมดจำนวน 92 คน โดยแบ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย จำนวน 76 คน อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน จำนวน 16 คน ซึ่งเป็นประชากรทั้งหมด จึงใช้การศึกษาประชากรแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบสอบถามดังกล่าวมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือการวิจัย ตามหลักแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดย ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะ เป็นแบบสำรวจ ตอนที่ 2 แบบสอบถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended) ตลอดจนผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม ที่พัฒนาขึ้น ไปตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1) นำส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน เพื่อ ตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาโดยหาค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม (Index of Item-Objective Congruence:IOC) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Jamovi พบว่าได้ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ทุกข้อมีค่าเป็น 1.00 ซึ่งผลการประเมินค่าความเชื่อมั่นมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มเป้าหมาย โดยการแจกแบบสอบถาม ในรูปแบบออนไลน์ เมื่อคณะผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับมาแล้ว จึงได้ทำการรวบรวมข้อมูลที่ได้นำมาสังเคราะห์และวิเคราะห์เพื่อ สรุปผล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการนำ ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจในข้อคำถามปลายเปิดและข้อเสนอแนะจากกลุ่มเป้าหมายมาวิเคราะห์ในเชิงเนื้อหา (Content Analysis) และ 2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามแบบปลายเปิดมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม ทางสถิติทางการวิจัย แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป Jamovi ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การศึกษาความพึงพอใจ และข้อคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรฉบับปี พ.ศ.2564)

ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจและข้อคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน

ตารางความพึงพอใจของนักศึกษาแยกเป็นรายด้าน	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1. ด้านโครงสร้างหลักสูตร	4.38	0.70	พึงพอใจมาก
1.1 โครงสร้างหลักสูตรมีความชัดเจน	4.37	0.69	พึงพอใจมาก
1.2 โครงสร้างหลักสูตรสะท้อนถึงผลลัพธ์การเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน	4.38	0.71	พึงพอใจมาก
1.3 สัดส่วนรายวิชาในหลักสูตรมีความเหมาะสม	4.38	0.69	พึงพอใจมาก
2. ด้านรายวิชา	4.39	0.73	พึงพอใจมาก
2.1 รายวิชาเอกบังคับในหลักสูตรมีความเหมาะสม	4.39	0.75	พึงพอใจมาก
2.2 รายวิชาเอกเลือกในหลักสูตรมีความหลากหลาย	4.41	0.72	พึงพอใจมาก
2.3 รายวิชาในหลักสูตรมีความเหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงาน	4.38	0.71	พึงพอใจมาก
3. ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	4.33	0.75	พึงพอใจมาก
3.1 สัดส่วนของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีความเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน	4.30	0.80	พึงพอใจมาก
3.2 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีประสิทธิภาพ	4.38	0.78	พึงพอใจมาก
3.3 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีความหลากหลายและเพียงพอต่อการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน	4.32	0.66	พึงพอใจมาก
4. ด้านตำราและสื่อการเรียนการสอน	4.47	0.68	พึงพอใจมาก
4.1 ตำราและสื่อการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับรายวิชา	4.66	0.60	พึงพอใจมากที่สุด
4.2 ตำราและสื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัย	4.38	0.75	พึงพอใจมาก
4.3 ตำราและสื่อการเรียนการสอนมีระดับความลึกซึ้งของเนื้อหาที่เหมาะสม	4.38	0.69	พึงพอใจมาก
5. ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.51	0.62	พึงพอใจมากที่สุด
5.1 วิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอน	4.49	0.66	พึงพอใจมาก
5.2 ความเชี่ยวชาญของอาจารย์ผู้สอนในรายวิชา	4.54	0.60	พึงพอใจมากที่สุด

5.3 อาจารย์ผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน	4.51	0.60	พึงพอใจมากที่สุด
รวมทุกด้าน	4.42	0.70	พึงพอใจมาก

จากตารางที่ 1 พบว่า การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรฉบับปี พ.ศ.2564) พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจมีจำนวนทั้งหมด 76 คนคิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งครบตามจำนวนที่กำหนดในกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งผลการสำรวจความพึงพอใจเมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ด้านโครงสร้างหลักสูตร มีค่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.70) โดยผู้ตอบแบบสำรวจมีระดับความพึงพอใจสูงที่สุด ตามลำดับ คือโครงสร้างหลักสูตรสะท้อนถึงผลลัพธ์การเรียนรู้ได้อย่างชัดเจนและสัดส่วนรายวิชาในหลักสูตรมีความเหมาะสม ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.70) ตามลำดับ รองลงมาคือโครงสร้างหลักสูตรมีความชัดเจน ($\bar{x} = 4.37$, S.D. = 0.69)

1.2 ด้านรายวิชา มีค่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.39$, S.D. = 0.73) โดยผู้ตอบแบบสำรวจมีระดับความพึงพอใจสูงที่สุด ตามลำดับ คือรายวิชาเอกเลือกในหลักสูตรมีความหลากหลาย ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.72) รองลงมา คือรายวิชาเอกบังคับในหลักสูตรมีความเหมาะสม ($\bar{x} = 4.39$, S.D. = 0.75) และรายวิชาในหลักสูตรมีความเหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงาน ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.71)

1.3 ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีค่าระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.75) โดยผู้ตอบแบบสำรวจมีระดับความพึงพอใจสูงที่สุด ตามลำดับ คือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.78) รองลงมา คือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีความหลากหลายและเพียงพอต่อการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน ($\bar{x} = 4.32$, S.D. = 0.66) และสัดส่วนของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีความเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = 0.80)

1.4 ด้านตำราและสื่อการเรียนการสอน มีค่าระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.68) โดยผู้ตอบแบบสำรวจมีระดับความพึงพอใจสูงที่สุด ตามลำดับ คือ ตำราและสื่อการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับรายวิชา ($\bar{x} = 4.66$, S.D. = 0.60) รองลงมา คือ ตำราและสื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัย ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.75) และ ตำราและสื่อการเรียนการสอนมีระดับความลึกซึ้งของเนื้อหาที่เหมาะสม ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.69)

1.5 ด้านอาจารย์ผู้สอน มีค่าระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.62) โดยผู้ตอบแบบสำรวจมีระดับความพึงพอใจสูงที่สุด ตามลำดับ คือความเชี่ยวชาญของอาจารย์ผู้สอนในรายวิชา ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.60) รองลงมา คืออาจารย์ผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.60) และวิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอน ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.66)

2. การศึกษาความพึงพอใจ และข้อคิดเห็นของอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรฉบับปี พ.ศ.2564)

ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจและข้อคิดเห็นของอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน ต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ระดับความพึงพอใจของอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ประจำหลักสูตร ต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน

ตารางความพึงพอใจของอาจารย์แยกเป็นรายด้าน	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1. ด้านโครงสร้างหลักสูตร	4.42	0.72	พึงพอใจมาก
1.1 โครงสร้างหลักสูตรมีความชัดเจน	4.63	0.50	พึงพอใจมากที่สุด
1.2 โครงสร้างหลักสูตรมีความยืดหยุ่นทำให้อาจารย์ผู้สอนสามารถปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียน	4.06	0.85	พึงพอใจมาก
1.3 การจัดลำดับรายวิชาในหลักสูตรมีความเหมาะสม	4.56	0.81	พึงพอใจมากที่สุด
2. ด้านรายวิชา	4.29	0.69	พึงพอใจมาก
2.1 รายวิชาเอกบังคับและรายวิชาเอกเลือกมีสัดส่วนที่เหมาะสม	4.50	0.73	พึงพอใจมากที่สุด
2.2 รายวิชาในหลักสูตรมีความทันสมัย	4.38	0.62	พึงพอใจมาก
2.3 รายวิชาในหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน	4.00	0.73	พึงพอใจมาก
3. ด้านทรัพยากรและสิ่งสนับสนุน	4.07	0.73	พึงพอใจมาก
3.1 หลักสูตรมีการจัดสรรทรัพยากรและสิ่งสนับสนุนที่เหมาะสม	4.19	0.75	พึงพอใจมาก
3.2 หลักสูตรมีการจัดสรรทรัพยากรและสิ่งสนับสนุนที่เพียงพอ	3.88	0.72	พึงพอใจมาก
3.3 หลักสูตรมีการจัดสรรทรัพยากรและสิ่งสนับสนุนที่สอดคล้องกับรายวิชา	4.13	0.72	พึงพอใจมาก
4. ด้านการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร	3.79	0.69	พึงพอใจมาก
4.1 หลักสูตรมีการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจน	3.50	0.63	พึงพอใจมาก
4.2 หลักสูตรมีการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่เหมาะสม	3.88	0.72	พึงพอใจมาก
4.3 หลักสูตรมีการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่เป็นระบบ	4.00	0.73	พึงพอใจมาก
5. ด้านการพัฒนาศักยภาพและความเชี่ยวชาญของอาจารย์	3.63	0.82	พึงพอใจมาก
5.1 หลักสูตรมีการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพและความเชี่ยวชาญของอาจารย์	3.81	0.98	พึงพอใจมาก
5.2 หลักสูตรมีการส่งเสริมการทำผลงานทางวิชาการ	3.88	0.72	พึงพอใจมาก

5.3 หลักสูตรมีการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการสอนรูปแบบใหม่ๆ	3.19	0.75	พึงพอใจปานกลาง
รวมทุกด้าน	4.04	0.73	พึงพอใจมาก

จากตารางที่ 2 พบว่า การศึกษาความพึงพอใจของอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ประจำหลักสูตร ต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรฉบับปี พ.ศ. 2564) พบว่า มีผู้ตอบแบบสำรวจทั้งหมด 16 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งเป็นไปตามจำนวนที่กำหนดในกลุ่มเป้าหมาย ทั้งนี้เมื่อแยกการสำรวจเป็นรายด้าน พบว่า

2.1 ด้านโครงสร้างหลักสูตร มีค่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.42$, S.D. = 0.72) โดยผู้ตอบแบบสำรวจมีระดับความพึงพอใจสูงสุด ตามลำดับ คือโครงสร้างหลักสูตรมีความชัดเจน ($\bar{x} = 4.63$, S.D. = 0.50) รองลงมา คือการจัดลำดับรายวิชาในหลักสูตรมีความเหมาะสม ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = 0.81) และโครงสร้างหลักสูตรมีความยืดหยุ่นทำให้อาจารย์ผู้สอนสามารถปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียน ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.85)

2.2 ด้านรายวิชา มีค่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = 0.69) โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความพึงพอใจสูงสุด ตามลำดับ คือรายวิชาเอกบังคับและรายวิชาเอกเลือกมีสัดส่วนที่เหมาะสม ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.73) รองลงมา คือรายวิชาในหลักสูตรมีความทันสมัย ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.62) และรายวิชาในหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.73)

2.3 ด้านทรัพยากรและสิ่งสนับสนุน ค่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = 0.73) โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความพึงพอใจสูงสุด ตามลำดับ คือหลักสูตรมีการจัดสรรทรัพยากรและสิ่งสนับสนุนที่เหมาะสม ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.75) รองลงมา คือหลักสูตรมีการจัดสรรทรัพยากรและสิ่งสนับสนุนที่สอดคล้องกับรายวิชา ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.72) และหลักสูตรมีการจัดสรรทรัพยากรและสิ่งสนับสนุนที่เพียงพอ ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.72)

2.4 ด้านการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร ค่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.79$, S.D. = 0.69) โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความพึงพอใจสูงสุด ตามลำดับ คือหลักสูตรมีการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่เป็นระบบ ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.73) รองลงมา คือหลักสูตรมีการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่เหมาะสม ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.72) และหลักสูตรมีการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจน ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 0.63)

2.5 ด้านการพัฒนาศักยภาพและความเชี่ยวชาญของอาจารย์ ค่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.63$, S.D. = 0.82) โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความพึงพอใจสูงสุด ตามลำดับ คือหลักสูตรมีการส่งเสริมการทำผลงานทางวิชาการ ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.72) รองลงมา คือหลักสูตรมีการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพและความเชี่ยวชาญของอาจารย์ ($\bar{x} = 3.81$, S.D. = 0.98) และหลักสูตรมีการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการสอนรูปแบบใหม่ๆ ($\bar{x} = 3.19$, S.D. = 0.75)

และข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาและอาจารย์ จากการสำรวจ พบว่า ประกอบด้วย

1) ข้อคิดเห็นของนักศึกษา นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะความพึงพอใจต่อกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียน เช่น กิจกรรมทัศนศึกษาและกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวัฒนธรรมจีน อันทำให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ทั้งนี้ นักศึกษายังได้สะท้อนให้เห็นว่า หลักสูตรมีความทันสมัยในระดับหนึ่ง มีรายวิชาที่

หลากหลายซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้จริง แต่หลักสูตรยังคงเน้นทฤษฎีมากเกินไป นักศึกษามีความต้องการให้หลักสูตรเพิ่มการฝึกปฏิบัติในด้านทักษะต่างๆ เช่น การพูด การฟัง การแปลและล่ามมากขึ้น

นอกจากนี้ นักศึกษายังมีความต้องการให้หลักสูตรมีรายวิชาภาษาจีนเฉพาะทาง เช่น ภาษาจีนด้านธุรกิจ โลจิสติกส์ E-Commerce กฎหมาย และการแพทย์เบื้องต้น รวมถึงภาษาจีนในสายอาชีพต่างๆ เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน อีกทั้งนักศึกษายังมีข้อเสนอแนะให้หลักสูตรมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เช่น การเชิญวิทยากรจากสายงานจริงมาบรรยายให้ความรู้ เพิ่มกิจกรรมการแลกเปลี่ยนกับเจ้าของภาษา รวมถึงสนับสนุนทุนหรือค่าใช้จ่ายสำหรับโครงการแลกเปลี่ยนที่สาธารณรัฐประชาชนจีน เนื่องจากนักศึกษาบางคนยังมีข้อจำกัดด้านค่าใช้จ่ายจึงทำให้ขาดโอกาสและไม่สามารถเข้าร่วมโครงการได้

2) ข้อคิดเห็นของอาจารย์ อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนได้ให้ข้อคิดเห็นและเสนอแนะต่อหลักสูตร โดยภาพรวมหลักสูตรควรเน้นการใช้ภาษาจีนเป็นภาษาหลักในชั้นเรียน เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมทางภาษา จึงจะสามารถช่วยให้นักศึกษากล้าใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และหลักสูตรควรเน้นปรับรายวิชาเฉพาะด้านวิชาชีพให้สอดคล้องและทันต่อสถานการณ์การทำงานจริง โดยเฉพาะรายวิชาการแปลและการล่าม การท่องเที่ยวและการโรงแรม การฝึกปฏิบัติจริง การจำลองสถานการณ์ และขยายเนื้อหาการแปลให้ครอบคลุม เพื่อรองรับความต้องการของตลาดแรงงานที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีน ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หลักสูตรควรมีการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับแนวโน้มตลาดแรงงานในอนาคต เช่น การจัดโครงการอบรมพัฒนาภาษาทักษะภาษาอังกฤษ และอบรมการใช้คอมพิวเตอร์พื้นฐานสำหรับการทำงาน เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของบัณฑิต

จากข้อคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์สามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาและอาจารย์มีข้อคิดเห็นและมุมมองที่สอดคล้องกันหลายด้าน กล่าวคือ หลักสูตรควรมีการพัฒนาให้เข้มข้นขึ้นและตอบโจทย์การนำไปใช้งานจริงมากขึ้น ผ่านการเพิ่มชั่วโมงปฏิบัติ การสื่อสารในชั้นเรียนโดยการใช้ภาษาจีนเป็นหลัก การจำลองสถานการณ์การทำงาน และการปรับรายวิชาให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน อีกทั้งหลักสูตรควรเพิ่มรายวิชาภาษาจีนเฉพาะทาง ควรมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรภายนอก รวมถึงสนับสนุนโอกาสฝึกประสบการณ์วิชาชีพและแลกเปลี่ยนที่สาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อยกระดับสมรรถนะบัณฑิตให้พร้อมต่อการทำงานจริงในอนาคต

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจ และข้อคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรฉบับปี พ.ศ. 2564) พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ต่อหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านอาจารย์ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.51$) รองลงมาคือด้านตำราและสื่อการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.47$) ด้านรายวิชา ($\bar{x} = 4.39$) ด้านโครงสร้างหลักสูตร ($\bar{x} = 4.38$) และด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ($\bar{x} = 4.33$) ตามลำดับ สะท้อนว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ นักศึกษามีข้อเสนอแนะให้หลักสูตรเพิ่มการฝึกปฏิบัติด้านทักษะการพูด การฟัง การแปลและล่าม เพิ่มรายวิชาภาษาจีนเฉพาะทาง เช่น ภาษาจีนธุรกิจ E-Commerce กฎหมาย และการแพทย์

รวมทั้งต้องการให้หลักสูตรสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก และสนับสนุนทุนหรือค่าใช้จ่ายสำหรับโครงการแลกเปลี่ยน ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจ และข้อคิดเห็นของอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรฉบับปี พ.ศ. 2564) พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านโครงสร้างหลักสูตร ($\bar{x} = 4.42$) รองลงมาคือด้านรายวิชา ($\bar{x} = 4.29$) ด้านทรัพยากรและสิ่งสนับสนุน ($\bar{x} = 4.07$) ด้านการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร ($\bar{x} = 3.79$) และด้านการพัฒนาศักยภาพและความเชี่ยวชาญของอาจารย์ ($\bar{x} = 3.63$) ตามลำดับ ทั้งนี้ อาจารย์ได้เสนอแนะให้หลักสูตรเน้นการใช้ภาษาจีนในชั้นเรียน เพิ่มการฝึกปฏิบัติและการจำลองสถานการณ์จริง ปรับรายวิชาการแปล การล่าม การท่องเที่ยวและโรงแรมให้ทันสมัย รวมถึงจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต

การอภิปรายผล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าหลักสูตรสามารถตอบสนองต่อความคาดหวังและประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนได้ค่อนข้างดี ทั้งในด้านโครงสร้างหลักสูตร เนื้อหารายวิชา และการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะในด้านบทบาทของอาจารย์ผู้สอน ที่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยบทบาทของผู้สอนมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนการเรียนรู้และสร้างประสบการณ์เชิงบวกให้แก่ผู้เรียนอย่างมาก ผลการวิจัยในประเด็นนี้สอดคล้องกับ Darling-Hammond (2000) ที่ชี้ให้เห็นว่า คุณภาพของอาจารย์ผู้สอนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติของผู้เรียน ทั้งนี้ บทบาทของอาจารย์ในฐานะผู้ออกแบบการเรียนรู้ และผู้ให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด ถือเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยเสริมคุณภาพการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา เมื่อพิจารณาผลการศึกษาในภาพรวม ผลลัพธ์ดังกล่าวสะท้อนถึงจุดแข็งของหลักสูตรในด้านการจัดการเรียนการสอนและคุณภาพของผู้สอน ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในบริบทของประเทศไทย โดยเฉพาะหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาความรู้ควบคู่กับทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพในอนาคต อย่างไรก็ตาม แม้ระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดรายด้าน ยังพบประเด็นบางส่วนที่ควรพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น โดยในด้านการพัฒนาผู้เรียน แม้ผลการประเมินจะอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน แต่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานค่อนข้างสูง ซึ่งสะท้อนถึงความแตกต่างของโอกาสและการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการเข้าร่วมกิจกรรม กิจกรรมบางประเภทอาจยังไม่สามารถตอบสนองต่อความสนใจ ความถนัด และความคาดหวังของผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง การใช้ภาษาจีนในบริบทนอกห้องเรียน และการเชื่อมโยงกับอาชีพในอนาคต นอกจากนี้ ปัจจัยด้านเวลา ภาระการเรียน และรูปแบบการจัดกิจกรรม อาจมีส่วนส่งผลกระทบต่อเข้าร่วมและคุณภาพของประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับ ผลการอภิปรายดังกล่าวสอดคล้องกับ Bui, H. K., and Nguyen, S. L. (2023) ที่พบว่า การจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรอย่างเป็นระบบภายใต้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของผู้เรียน สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนา soft skills ที่สำคัญ เช่น การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม การคิดวิเคราะห์ และการจัดการเวลา ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาสู่ตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพในอนาคต จากข้อค้นพบนี้สะท้อนให้เห็นว่า

คุณภาพของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนกิจกรรมเพียงอย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ความหลากหลาย และการออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของผู้เรียน

จากผลการวิจัยและการอภิปรายข้างต้น สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น โดยมุ่งเน้นการเพิ่มโอกาสในการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง การออกแบบกิจกรรมที่เชื่อมโยงการเรียนรู้กับประสบการณ์จริง และการเตรียมความพร้อมด้านอาชีพ

2. ความพึงพอใจของอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน พบว่า ความพึงพอใจต่อหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมทั้งในด้านโครงสร้างและการออกแบบการจัดการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนให้ความสำคัญกับความชัดเจนของโครงสร้างหลักสูตร รวมถึงความสอดคล้องของรายวิชากับผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การจัดการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีทิศทางและเป็นระบบ อย่างไรก็ตาม แม้ภาพรวมของความพึงพอใจจะอยู่ในระดับมาก แต่ผลการศึกษาในบางประเด็นยังสะท้อนให้เห็นถึงข้อจำกัดเชิงบริบท และความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความต้องการของผู้เรียน และตลาดแรงงาน ในปัจจุบัน ในด้านทรัพยากรและสิ่งสนับสนุน แม้ระดับความพึงพอใจจะอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน แต่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น โดยทั้งอาจารย์และนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายเห็นตรงกันถึงความจำเป็นในการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี เครื่องมือสำนักงาน และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับบริบทของยุคดิจิทัลอย่างเป็นระบบ เพื่อช่วยพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการทำงานและเพิ่มความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานวิจัยด้านการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ระบุว่า ถึงแม้ว่าหลายสถาบันจะมีทรัพยากรพื้นฐานเพียงพอ แต่ยังคงมีข้อจำกัดด้านความทันสมัย การเข้าถึง และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนรับรู้คุณภาพของทรัพยากรในระดับที่ไม่สูงนัก (OECD, 2019) ซึ่งสอดคล้องกับบริบทของประเทศไทยที่รายงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอน โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีสื่อการเรียนรู้ และห้องปฏิบัติการ ยังจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพของบัณฑิต (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2561; สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2563) สำหรับด้านการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร พบว่า อาจารย์ผู้สอนมีความต้องการได้รับการพัฒนาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับรายวิชาและการบูรณาการรายวิชาให้เชื่อมโยงกับสายอาชีพมากขึ้น เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศไทย ค่าเฉลี่ยของด้านนี้ที่ต่ำกว่าด้านอื่นซึ่งสะท้อนถึงความท้าทายในการออกแบบผลลัพธ์การเรียนรู้ให้มีความชัดเจน และเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลอย่างเป็นระบบ มีความสอดคล้องกับ Biggs และ Tang (2011) ที่ชี้ให้เห็นว่า หากผลลัพธ์การเรียนรู้กำหนดไว้ไม่ชัดเจนหรือไม่สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนอาจไม่สามารถรับรู้เป้าหมายการเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน และอาจส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ ในด้านการพัฒนาศักยภาพของอาจารย์ผู้สอน ผลการประเมินอยู่ในระดับมาก แต่เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่น ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยด้านการพัฒนาอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาไทยที่พบว่า กิจกรรมพัฒนาศักยภาพอาจารย์จำนวนมากยังขาดความครอบคลุมและความต่อเนื่อง ส่งผลให้การรับรู้คุณภาพของกิจกรรมอยู่ในระดับไม่สูงนัก วิเชียร พงษ์โสภณ (2558) ระบุไว้ว่า กิจกรรมพัฒนาศักยภาพอาจารย์ส่วนใหญ่มักเป็นการอบรมระยะสั้น และยังขาดการเชื่อมโยงกับการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนจริงอย่างเป็นระบบ ซึ่งอาจส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนในระยะยาว

โดยสรุป ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรฉบับปี พ.ศ. 2564) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี อยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ ขณะเดียวกัน ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นประเด็นเชิงพัฒนาที่สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสม ทันสมัย และตอบสนองต่อบริบทของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างยั่งยืน

ข้อค้นพบ หรือองค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยสามารถสังเคราะห์เป็นข้อค้นพบเชิงองค์ความรู้ที่สะท้อนบริบทของการพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษาได้ โดยพบว่า หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรฉบับปี พ.ศ. 2564) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับน่าพึงพอใจ ทั้งจากมุมมองของนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาโดยรายละเอียด พบว่าด้านทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอน การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร และการพัฒนาศักยภาพของอาจารย์ผู้สอน มีประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติม จากข้อเสนอแนะของนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน โดยองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการศึกษานี้ คือการชี้ให้เห็นว่า ระดับความพึงพอใจที่อยู่ในระดับมากอาจยังไม่เพียงพอในการสะท้อนความพร้อมของหลักสูตรต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคมและตลาดแรงงาน หากไม่ได้พิจารณาคุณภาพในเชิงลึก โดยเฉพาะในด้านการออกแบบผลลัพธ์การเรียนรู้ การจัดทรัพยากรสนับสนุนการเรียนรู้ที่ทันสมัย และระบบการพัฒนาศักยภาพอาจารย์อย่างต่อเนื่อง ผลการวิจัยช่วยเติมเต็มองค์ความรู้เดิม โดยเน้นย้ำถึงความสำคัญของการประเมินหลักสูตรในลักษณะบูรณาการที่เชื่อมโยงมุมมองของทั้งผู้เรียนและอาจารย์ผู้สอนเข้าด้วยกัน

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสะท้อนให้เห็นว่า การพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนในระดับอุดมศึกษาไม่ควรมุ่งเน้นเพียงความครบถ้วนของโครงสร้างหลักสูตรหรือรายวิชานั้น แต่ควรให้ความสำคัญกับการประยุกต์ผลลัพธ์การเรียนรู้กับอาชีพของผู้เรียน การพัฒนาทักษะเชิงวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอน และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ภาษาจีนจากห้องเรียน ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรในสาขาภาษาและสาขามนุษยศาสตร์อื่น ๆ ภายใต้บริบทของสถาบันอุดมศึกษาไทยได้

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการพัฒนาหลักสูตรเป็นอย่างมาก ดังนั้นสาขาวิชาภาษาจีนจึงควรนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนำไปเป็นองค์ประกอบสำคัญในการวางแผนพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสอดคล้องกับตลาดแรงงาน ภายใต้การพัฒนาหลักสูตรแบบ (Outcome-Based Education: OBE)

1.2 หลังจากมีการพัฒนาหลักสูตรและดำเนินการเปิดสอนจริง ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่องในเชิงรูปแบบของการวิจัยในเชิงคุณภาพเพื่อเป็นการประเมินประสิทธิผลการวิจัยและสะท้อนถึงผลการพัฒนาหลักสูตร

1.3 การพัฒนาหลักสูตรนั้น ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มที่คาดหวังเพิ่มเติมจากกลุ่มเดิม เพื่อเสริมสร้างข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมโดยการขยายกลุ่มและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายเพิ่มมากขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบต่างๆที่มีผลต่อความต้องการและความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตร เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2566). *แผนอุดมศึกษา พ.ศ. 2564-2570*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.
- กานต์ศิวก ร คำพิเศษธนธณ. (2564). *ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*. (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม: มหาสารคาม.
- คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. (2556). *รายงานการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอน*. (รายงาน). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร: สกลนคร.
- ชัยชน พันธ์ จันวงศ์เดียน, วริญดา บรรหาร และพิชญ์ ชีร์ปริชาวิศว์. (2565). *ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาโมดูลหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยี AI เป็นฐาน*. *วารสารสหวิทยาการศึกษาศาสตร์*, 1(3), 18-26.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พรทิพย์ ศรีสมบัติ และคณะ. (2565). *การพัฒนาหลักสูตรตามแนวทาง Outcome-Based Education เพื่อส่งเสริมสมรรถนะผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 45(2), 87-102.
- พิชัย แก้วบุตร. (2564). *การพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนตามแนวทาง Outcome-Based Education (OBE): กรณีศึกษาหลักสูตรภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี*. (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์: สุราษฎร์ธานี.
- วิเชียร พงษ์โสภณ. (2558). *แนวทางการพัฒนาศักยภาพอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมหมาย เปียถนอม. (2551). *ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2561). *รายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2564). *แผนพัฒนาการอุดมศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2563). *รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา.

- สุภาวดี ใจกล้า. (2564). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรภาษาจีนระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 13(1), 55-72.
- ศิริโสภาคย์ บุรพาเดชะ. (2528). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- อนเนก สุวรรณบัณฑิต และภาสกร อุดลพัฒน์กิจ. (2554). *หลักการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หวาง เหิง และฟาง ฟาง. (2561). ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน: กรณีศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยรังสิต*, 14(1), 121-130.
- Biggs, J., and Tang, C. (2011). *Teaching for quality learning at university: What the student does*. (4th ed.). Maidenhead: SRHE and Open University Press.
- Bui, H. K., and Nguyen, S. L. (2023). Organizing extracurricular activities associated with the goal of comprehensive development for students at VNU National Defense and Security Training Center. *VNU Journal of Science: Education Research*, 39(4), 108-118.
- Cuminatto, C., Baines, R., and Drugan, J. (2017). Employability as an ethos in translator and interpreter training. *The Interpreter and Translator Trainer*, 11(2-3), 123-138.
- Darling-Hammond, L. (2000). Teacher Quality and Student Achievement: A Review of State Policy Evidence. *Education Policy Analysis Archives*, 8(1), 1-44.
- Kotler, P. and Keller, K. L. (2016). *Marketing Management*. (15th ed.). Harlow: Pearson Education.
- Liu, H., and Chen, X. (2021). Integrating business and technology into Chinese language curriculum in higher education. *International Journal of Chinese Education*, 6(1), 33-49.
- OECD. (2019). *Education at a glance 2019: OECD Indicators*. Paris: OECD Publishing.
- Wang, Y., and Sun, Q. (2020). The role of Chinese language education in global economic integration. *International Education Studies*, 13(4), 45-56.
- Zhang, X., and Li, Y. (2019). Research on the Cultivation Mode of Interdisciplinary Chinese Talents. *International Journal of Higher Education*, 8(3), 120-128.